

Bibliaóra 2020. április 21.

Fohász: Kegyelem nekünk és békesség Istentől, a mi Atyánktól, és Fiától az Úr Jézus Krisztustól a Szentléleknek közösségében. *Ámen*

Kezdő ének: 16. zsoltár: Tarts meg engemet, ó, én Istenem...

Bevezető imádság:

Kegyelmes Istenünk, köszönjük, hogy kezedben tartod sorsunkat. Olyan bátorítást, biztonságot jelent nekünk ez a tény, hogy nem vagyunk kiszolgáltatva semmiféle erőnek, sem bizonytalanságban nem kell tántorognunk, mert nálad biztonságban van az életünk! Köszönjük azért, hogy ilyen bizalommal tekinthetünk fel Rád, hiszen aki nem hagytad Fiadat a halálban, hanem feltámasztottad Őt, nekünk is ígéred azt az életet, amelynek folytatása van Vele, Nálad. Köszönjük, hogy az élet útján vezetsz, azt tanítgatod nekünk. És jó Veled járni, Benned bízni, Rád hagyatkozni.

Áldunk, hogy a mindennapok kis és nagyobb dolgaiban is számíthatunk Rád. Arra a bölcs vezetésre és eligazításra, amely megóv a mohóságtól, önzéstől, kísértések csapdáitól és meg tud tartani szent egyszerűségben, igazi, belőled fakadó örömben. Te tudsz vigasztalni szomorúságunkban, megvidámítani, ha csüggednénk, és megajándékozni azzal a belső örömmel és békességgel, amely lelkünk viharai közt is erősen tartja életünket a kezedben. Köszönjük, hogy elcsendesedhetünk Előtted, igéd üzenetére figyelhetünk. Add Lelked segítségével meglátnunk benne magunkat, megismernünk akaratomat, meghajolni és hódolni Előtted. Hogy mi is vallhassuk a zsoltárossal: Te vagy az én Uram, rajtad kívül nincs, ami jó nekem (16,2). *Ámen*

Ószövetségi igeszakasz: Józsué könyve 17. fejezet - Manassé öröksége

1 Manassé törzsének is jutott kisorsolt rész; ő volt ugyanis József elsőszülöttje. Mákírnak, Manassé elsőszülöttjének, Gileád apjának jutott Gileád és Básán, mert harcos ember volt. 2 Manassé többi fiának is jutott örökség, nemzetségenként: Abíezer fiainak, Hélek fiainak, Aszriél fiainak, Sekem fiainak, Héfer fiainak és Semída fiainak. Ezek József fiának, Manassénak a férfi leszármazottai nemzetségenként. 3 De Celofhádnak, Héfer fiának, aki Gileád fia, Mákír unokája és így Manassé dédunokája volt, nem voltak fiai, csak leányai. Leányainak neve Mahlá, Nóá, Hoglá, Milká és Tircá volt. 4 Ezek odamentek Eleázár paphoz meg Józsuéhoz, Nún fiához meg a fejedelmekhez, és ezt mondták: Az Úr megparancsolta Mózesnek, hogy testvéreink között nekünk is adjon örökséget. Adott is nekik örökséget az Úr parancsa szerint apjuk testvérei között. 5 Így esett Manasséra tíz rész a Jordánon túl levő Gileád és Básán földjén kívül. 6 Mert Manassé leányai örökséget kaptak az ő fiai között. Gileád földje pedig Manassé többi fiáé lett. 7 Manassé határa Ásértól Mikmetát felé húzódik, ami Sikemmel átellenben fekszik, azután dél felé fordul a határ Én-Tappúah lakói felé. 8 Tappúah földje Manassénak jutott, de maga Tappúah, Manassé hatarán, Efraim fiaié lett. 9 Azután lefelé megy a határ a Káná-patak felé a pataktól délre. Ezek a városok Efraimnak jutottak, bár Manassé városai között voltak. Manassé határa a pataktól északra volt, és a tengernél végződött. 10 A déli rész Efraimé, az északi rész Manasséé lett, határa pedig a tenger. Északon Ásér a szomszédja, keleten pedig Issakár. 11 Manassénak jutott Issakár és

Ásér területén Bét-Seán a falvaival együtt, Jibleám a falvaival, Dór lakosai falvaikkal együtt, Én-Dór lakosai falvaikkal együtt, Taanak lakosai falvaikkal együtt, Megiddó lakosai falvaikkal és a három dombvonulattal együtt. [12](#) De magukat a városokat nem tudták birtokba venni Manassé fiai, a kánaániaknak így sikerült ott maradniuk azon a földön. [13](#) Amikor megerősödtek Izráel fiai, kényszer munkára fogták a kánaániakat, kiűzni azonban nem tudták őket. [14](#) De József fiai így beszéltek Józsuével: Miért csak egy sorsvetésnyi örökséget és egy kimért részt adtál nekünk? Hiszen nagy a mi népünk, mert mindeddig megáldott bennünket az Úr. [15](#) Józsué azt felelte nekik: Ha olyan nagy a ti népetek, menjetek föl az erdőségbe, és irtsatok abból magatoknak a perizziek és a refáiak földjén, ha szűk nektek Efraim hegyvidéke! [16](#) Erre azt mondták József fiai: Ez a hegyvidék nem elég nekünk, viszont a síkságon lakó kánaániaknak mind vas harci kocsijaik vannak: Bét-Seánban és falvaiban is, meg Jezréel síkságán is. [17](#) Józsué azonban azt felelte József házának, Efraimnak és Manassénak: Nagy a ti népetek, és az erőtök is nagy! Nemcsak ez az egy kisorsolt rész jut tehát majd nektek, [18](#) hanem egy egész hegyvidék lesz majd a tiétek! Ahol erdőség van, irtsatok ki, és így a tietek lesz az egész. Ki fogjátok űzni a kánaániakat, még ha vas harci kocsijaik vannak, és erősek is.

Kedves Testvéreim, a honfoglalás véget ért, eljutottunk az ország területének felosztásához. A Szentírás részletesen tárgyalja az egyes törzsek sorsvetés által rájuk eső örökségét. Így van szó a 16. és 17. részben József fiainak, Manassé és Efraim leszármazottainak örökségéről. Júda mellett József törzse van kiválasztott szerepben, Júda és József (Efraimként említi a Szentírás) jelenítette meg a későbbiekben a választott népet a kettészakadt ország részeiként. Ma a Manassé törzs örökségéről olvasunk, aki József elsőszülöttje volt, de a testvérel kapott áldás szerint Efraim, az öccse a nagyobb, erősebb. Manassé fele Rúben és Gád törzsével együtt már kapott örökséget még a Jordán túloldalán, s most a másik fele megkapja az őt illető részt. A törzsek között nincs éles határ, egymás területén is kapnak konkrét kijelölt helyeket.

Számunkra külön üzenettel bír az a tény, amiről itt a szentíró beszámol. Ugyanis Manassé egyik unokájának csak lány utódai voltak. Történetük azt szemlélteti, hogy a törzsek leszármazottak általi ága nem vesztett el. Az öt lányutód apjuk öt testvére mellett kap örökséget. A 4Mózes 27,1-11 aprólékosabban számol be arról, hogy Celofád lányai, akiket a Szentírás név szerint felsorol mindkét helyen (!), még annak idején Mózes elé járultak, hogy majdani örökségüket biztosítsák, hogy apjuk nemzetsége ki ne vesszen. Mózes pedig az Úrtól kért és kapott tanácsot ennek a rendezésére. Ez aztán törvényes eljárássá lett a későbbi esetleges hasonló esetekre nézve is. Most tehát az akkori ígéret érvényesül, amikor a sorsolás által megkapják részüket.

Milyen jó látni, hogy a kapott ígéreteket szabad és érdemes hittel fogadni, komolyan venni, és lehet kívárni azok beteljesedését. Milyen jó, hogy Celofád leányai komolyan vették az Istentől kapott ígéretet, és megélték, megtapasztalták. Utal ezzel az ige arra is, hogy nemcsak a nagy és erős kapja meg a részét, hanem az Úrnak gondja van a védtelen kiszolgáltatottra is, és pártfogolja. Ezt várja el népétől is.

A határok leírásakor láthatjuk, hogy nem kitakarított területek voltak ezek, sok harcot kellett még folytatni, s látjuk, hogy Manassé sem tudott minden kánaáni népet

maradékalanul kiűzni. Azonban amikor megerősödtek Izráel fiai, kényszer munkára fogták a kánaániakat, kiűzni azonban nem tudták őket. Vagyis, bár megsemmisíteni nem tudta ezeket a népeket, de igyekezett uralma alatt tartani őket, és nem engedte elszabadulni, hogy a fejére nőjenek. Viszont így is egy állandó feszültségforrás lett az ottlétük Izráel fiai számára, és mennyi energiát lekötött, állandó készültséget jelentett. Hiszen a velük való keveredés eltántoríthatta őket Tőle. Komoly figyelmeztetés ez, hogy a megtúrt, Isten által megítélt dolgok, bűnök, szokások az életünkben állandó veszélyt jelentenek a Vele való kapcsolatunkra.

A továbbiakban látjuk, hogy az Efraim és Manassé törzs együttesen lép fel, mert kevesellik a nekik jutott részeket (Érdemes a bibliánk térképén megnézni, mennyire nem volt igazuk). Követelőknek, és népes táborukra hivatkoznak. Nem szép dolog, hiszen sorsvetés által történt a területek kijelölése - amit Isten vezetésének és akaratának fogadtak el kételkedés nélkül. Milyen érdekes az érvelésük: *Hiszen nagy a mi népünk, mert mindeddig megáldott bennünket az Úr.* Vagyis: nekünk több jár, minket megáldott, azaz gyarapított az Úr. Micsoda érdekes okoskodás ez - és milyen jó, hogy Józsué elég bölcs, hogy ezt észrevegye. Ha megáldott, ha sokan vagytok, ha erősek vagytok - akkor majd szereztek még magatoknak abból, amit nem sikerült megtisztítani az őslakosoktól, illetve lakhatóvá tenni (ugyanis a területek egy része megműveletlen hegyvidék volt). Amilyen elszomorító ez az önző követelkezés, olyan megnyugtató a bölcs válasz, amely éppen az imént emlegetett érvet használja fel. Ha megáldott, meg is segít, éljete az áldásával. A 11–13 versből kitűnik, hogy Manassé fiai fokozatosan el is foglalták az örökrészükként kapott területeket (csak a felsorolt lakott városokat nem tudták elfoglalni). Valóban nem az ellenség erejét, vas harci kocsijait - az akkori legkomolyabb haditechnika volt ez - kell rettegetve nézni, hanem Őrá tekinteni, aki áld, megsegít, aki erőforrás és győzelemre visz. Isten áldása nemcsak kiváltság, de elkötelezést is jelent.

Mennyire más a Jézusi gondolkodás: Akire többet bíztak, attól többet is várnak... *Akinek sokat adtak, attól sokat kívánnak, és akire sokat bíztak, attól többet kérnek számon.* (Lk 12,48) Az Úr őrizzen meg minket a Manassé törzs lelkületétől, tegyen hálássá az áldásért. Segítsen az Ő erejében bízni és Tőle várni a győzelmet.

Újszövetségi igeszakasz: Efézusi levél 3,14-21 - Krisztus szeretetének megismerése

14 Ezért meghajtom térdemet az Atya előtt, *15* akiről nevét kapja minden nemzetség mennyen és földön: *16* adja meg nektek dicsőségének gazdagsága szerint, hogy hatalmasan megerősödjék bennetek a belső ember az ő Lelke által; *17* hogy Krisztus lakjék szívetekben a hit által, a szeretetben meggyökerezve és megalapozva *Kol 1,23 18* képesek legyetek felfogni minden szenttel együtt: mi a szélesség és hosszúság, magasság és mélység; *Kol 2,2 19* és így megismerjétek Krisztus minden ismeretet meghaladó szeretetét, hogy Isten mindent átfogó teljességére jussatok. *Kol 2,9 20* Aki pedig mindent megtehet sokkal bőségesebben, mint ahogy mi kérjük vagy gondoljuk, a bennünk munkálkodó erő szerint: *21* azé a dicsőség az egyházban Krisztus Jézus által nemzedékről nemzedékre, örökkön-örökké. Amen.

Kedves Testvéreim, a megelőző versekben Pál apostol boldogan vallja, hirdeti Krisztus titkát, és ad érte hálát: ez a titok, hogy Krisztusban bátorsággal és bizalommal fordulhatunk az Atyához, szabad lett Hozzá az út zsidónak és pogánynak egyaránt. Sőt, neki adatott az a kegyelem, hogy ezt a pogányoknak hirdesse. Ennek fényében látjuk az apostol kicsorduló háláját és Krisztus kegyelmének magasztalását a mai igénkben.

Meghajtom térdemet az Atya előtt - de jó lenne, ha minden imádságunk így kezdődne. Magasztalással és hódolással Előtte, aki egyedül méltó a meghajlásunkra. Térdet hajtani - hódolás, tiszteletadás. Benne van a megadás, engedelmesség, alázat. Ez nem ide-oda hajlongás - amerre a szél fúj, amerre érdemes, s nem is pukedlizés vagy bókolás. Fejet, térdet hajtani Urunk előtt a szív odatárásával lehet. Látva méltatlanságomat és ezzel szemben Krisztus dicsőségét.

Az apostol imádságában kéri: *adja meg nektek dicsősége gazdagsága szerint 1.) hogy hatalmasan megerősödjék bennetek a belső ember az ő Lelke által; 2.) hogy Krisztus lakjék szívetekben a hit által, a szeretetben meggyökerezve és megalapozva képesek legyetek felfogni minden szenttel együtt: mi a szélesség és hosszúság, magasság és mélység (azaz Krisztus szeretetének titka); 3.) és így megismerjétek Krisztus minden ismeretet meghaladó szeretetét, hogy Isten mindent átfogó teljességére jussatok.* Tehát az apostol lelki erőért könyörög, Krisztus szeretet általi bennük lakozásáért, megismerésért és teljességért. Attól kéri mindezt, aki Krisztusban Atyánkká lett, akivel így közösségbe kerülhettünk.

Amikor a belső ember hatalmas megerősödését említi, arra utal, hogy Krisztusban új természetet nyertünk: Krisztus megszületett a szívünkben és isteni természet részesei lettünk, Ő az a belső ember, akinek ereje újjá formálja a mi természetünket. Az Ő Lelke által vehet lakozást bennünk Krisztus hit által, és nyithatja meg értelmünket olyan új megismerésre, ami az ő szeretetének határtalansága. Benne, az Ő szeretetének megismerésében kell megerősödni ahhoz, hogy a belső ember megerősödjék bennünk. Hogy erősödjünk, épüljünk a hitben, ismeretben, szeretetben. A belső ember növekedéséhez, erősödéséhez pedig táplálás kell, Igével való táplálkozás és Vele való közösség Neki való engedelmességben.

Nagy szeretettel borult oda az apostol a levél címzettjeinek lelki növekedése, hitbeli megerősödése iránti könyörgéssel az Úr elé. Nem rájuk hivatkozik, nem is magát említi, mint szempontot a meghallgatás végett. Hanem az a biztos ismerete és tapasztalata vezeti, hogy *Ő mindent megtehet sokkal bőségesebben, mint ahogy mi kérjük vagy gondoljuk, a bennünk munkálkodó erő szerint.* Kérdés, hogy amikor mi is mondjuk, hogy ő megteheti, meg tudja tenni... akkor ebben mennyi a valós hit és bizonyosság, és mennyi a magunkat meggyőzni akaró igyekezet. Az apostol bizonyossággal írja e sorokat. Annyira szabad kezet ad az Atyának, hogy vallja: *Ő minden megtehet sokkal bőségesebben, mint ahogy mi kérjük vagy gondoljuk.* Ne korlátozzuk Őt azért kéréseink vagy gondolataink tételes ismételtetésével. Engedjük, hogy az Ő ereje munkálkodjék bennünk, és vezessen iránta való bizalomra békességben.

Valljuk és engedjük, hogy valóban legyen *Övé a dicsőség az egyházban Krisztus Jézus által nemzedékről nemzedékre, örökkön-örökké*. Mert az egyház, mint Krisztus teste, látható közösségként az *Ő dicsőségének megjelenítője* kell, hogy legyen, a mi egyházunk, közösségünk is. S ahogyan Pál apostol e hitvalló magasztalás után *Ámen-t* mond és ír, úgy legyen igaz az *ámen* a mi életünkön is: szolgálja Krisztus dicsőségét az által, hogy megszületik és növekedni, erősödni fog bennünk Lelke által. *Ámen*

Záró imádság:

Mennyei Atyánk az Úr Jézus Krisztus által, előtted hajtunk mi is térdet, fejet a mostani alkalmmal, és kifejezzük mély hódolatunkat és hálánkat azért a szeretetért, amelynek szélességét, hosszúságát, magasságát, mélységét felfogni nem tudjuk, csupán érzékeljük mindabban, amit értünk tettél. Köszönjük Úr Jézus Krisztus, hogy *Te mindent vállaltál értünk, kint, szégyent ott fenn a fán, és értünk meghaltál Jézus, a véres, bús Golgotán*. Köszönjük, hogy ezt a szeretetet ránk is kiterjesztetted, szereteted titkába minket is beavatsz. Segíts, hogy egyedül csak Előtted hajoljon meg térdünk, szívünk, csak Téged valljunk Urunknak és szolgáljunk hittel, odaadással és hűséggel. Köszönjük, hogy Tőled kaptuk ajándékba az életünket, és az életlehetőségeket is. Kérünk, segíts, hogy a belső emberünk, a krisztusi természet erősödjék meg bennünk, hogy tudjunk a Te szeretetedben meggyökerezni és növekedni, gyümölcsöt teremni.

Segíts megelégedett, ajándékaidnak örvendező életre. Ne azt keressük, hogy mi jár nekünk, hanem add, hogy érdemtelenül kapott áldásaidért tudjunk hálásak lenni. Lelki harcainkban lelki módon tudjunk helytállni, ne tűrjük meg életünkben azt, ami Előtted nem kedves. Bízunk Benned teljes szívünkben és ne a magunk észére támaszkodjunk. Adj nekünk ehhez kegyelmet *Ámen*

Mi Atyánk...

Áldás: Az Úr Jézus Krisztus kegyelme, az Atyának szeretete és a Szentléleknek közössége legyen és maradjon mindannyiunkkal. *Ámen*

Záró ének: 458. dicséret - Az Isten Bárányára leteszem bűnöm én...

A BELSŐ EMBER

Efézus 3,16

A belső ember bennünk születik,
az Ige által szüli meg a Lélek,
lényében Krisztus vonásai élnek,
és tettekké lesz Átala a hit.

(Füle Lajos költőre emlékezünk ezzel a versével halála 5. évfordulóján)